

גתית כהן ז"ל

בת שרה ומשה בירמן

נולדה ד' אלול תרצ"ג 26.8.1933

נפטרה י"ז אדר תש"ע 3.3.2010

ביום רביעי התבשרנו בצער רב על פטירתה של חברתנו גתית כהן ז"ל. להלן דברים לזכרה:

גתית לזכרונה למרכה

גתית שכנתי הטובה. רק לפני כמעט שלוש שנים ליווית למנוחות את בעלך היקר אייבי, שהיית שותפתו לחיים במשך חמישים וארבע שנים, תומכת וסובלת יחד איתו, וכבר פקדה המחלה הנוראה את גופך, וכמה שמחת שאייבי לא היה נוכח לראות אותך ביסוריך.

התמודדת בגבורה עם המחלה ונלחמת על חיך בחירוף נפש, נאבקת על כל יום נוסף של חיים, ממאנת להיפרד מילדיך.

נפלה בחלקי הזכות לגור ליד השכנים הנפלאים האלה. גתית בעלת הידיים הירוקות, שהצמחים אוהבים אותה אהבת נפש, וגומלים לה בצמיחה ובפריחה נהדרת; בעלת לב הזהב – רחום וחנון לבעלי-חיים ולבני אדם, שהיא לא מפסיקה לחשוב במה היא יכולה לשמח אותם – ומרבה לחלק מתנות – זה אצלה מהנשמה; גתית השכנה הטובה, המעורבת בחיינו, משתתפת בשמחותינו ובעצבונויותינו, והיא חלק מחיינו. אשת עבודה – שעם כל הקשיים הפיזיים לא מסוגלת להיות יום אחד ללא עבודה, ומשתדלת תמיד לשמור על עצמאות מירבית בתפקידיה ובדאגתה למשפחתה.

ידע כל שכן שכאשר הוא נוסע – הוא יכול להטיל עליה את האחריות לצמחים וכאשר הוא חוזר הוא יקבל גינה ועציצים מטופלים ופרחים.

זאת היא ירשה מאמא שלה גבי שרה בירמן ז"ל שהייתה ממייסדי בני ברק, והיא נטעה את כל העצים על הר השלום, (היכן שהיה פעם בית ההבראה של קופת-חולים) הבית שלהם היה מוקף בעצים ופרחים, הם גרו כמו בתוך חממה – וכך היא גדלה, והיא ירשה את הגנים שלה.

גתית הייתה מוקפת בחברים וחברות מכל שדרות הציבור, שגמלו לה על כל האהבה והתמיכה שהיא ידעה להעניק להם כאשר היא יכלה – וגם בתקופת מחלתה הקשה, היא המשיכה להוות עבורם אוזן קשבת לבעיותיהם ולתת תשובה למצוקותיהם.

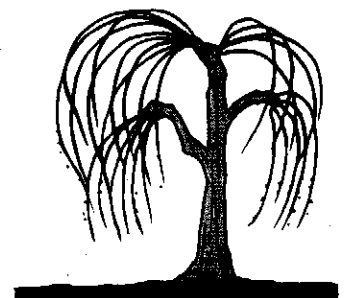
למזלה הרב של גתית סעדה אותה בכל ימיה הקשים הנפש הטובה מנפאל – בטי, שאהבה את גתית אהבת נפש, הייתה לה כאם ואחות, הרגישה וחשה בכל כאב שלה ועשתה למענה את הכל – רק שתמשיך עוד לחיות! בטי יקרה שלנו. אנחנו יודעים להעריך כל מה שעשית למען גתית שלנו, ומאחלים לך שתזכי גם את בחיים טובים ומאושרים עם בעלך וילדיך.

גתית אהובה! היום אנחנו נפרדים ממך, אנחנו – חבריך לקבוצה, וילדיך היקרים ואחיך ואחותך וילדיהם. יום קשה לנו היום, ואנו תומכים ומחזקים את נילי ואיתן שהתייתמו, ומשתתפים עימם באבלם כי רב.

יהי זכרך ברוך!

חוי'ה יקותיאל

קיבוץ סעד אבל על מותה של
גתית כהן ז"ל
ומשתתף בצער המשפחה

החברה fe כולן - חתית

חברה אהובה עזבה אותי, חברה שחלקתי עס רבים מחברי סעד ומחוץ לסעד, חברה שמצאה מקום בליבה לכולם, ויותר מכולם לילדיה נילי ואיתן, ולאייבי ז"ל.

תכונה מיוחדת הייתה לה, שהצליחה לתת תחושה לכל אחד מחבריה שהוא קרוב לליבה מאד ומסיבה זו הייתה גתית מוקפת בחברים מכל הסוגים, הגילים והמינים, ובמיוחד בשנה האחרונה בעת שהתמודדה בגבורה במחלתה – בעזרתה הרבה של בטי המטפלת המסורה.

רבים באו לבקרה, לכולם הייתה לגתית און קשבת בעת שישבו ושוחחו אתה בביתה המטופח והחמים ונהנו יחד אתה מהגן הפורח בביתה ומהעציצים בשלל צבעים בגינה – אהבתה הגדולה של גתית.

בצעירותה טיפלה גתית בדורות של ילדי גן ואלה לא שוכחים אותה - וגם אותם פגשתי בביתה לעתים קרובות. בשנים האחרונות המשיכה לתרום ככל יכולתה בעבודתה בכל-בו, עבודה שגרמה לה עונג רב.

מגתית למדתי שיעור - איך יכול אדם לשמוח בחלקו וגם לשמח אחרים, זאת גם כשלא הכל מתנהל כשורה בחייו (בריאות וכו'), אך הסובבים את גתית לא חשו בכך ותמיד פגשו פנים מאירות ומתעניינות בזולת.

כך נזכור את גתית, יפה מטופחת ומסורה לכל. יהי זכרה ברוך.

נילי סלף.

איך אפשר שלא לומר מספר מילים, אפילו שלא רצית שיספידו אותך.

תודה לך שאת היית אחותנו. תמיד נזכור אותך לטובה, אחות חמה, משפחתית ואוהבת. דואגת לכולם. נתת את כל כולך לכולם, תמיד לתת, ולא רצית לקבל. נלחמת בנחישות לחיות, אך המחלה בסוף הכריעה אותך. איך נביע לך תודה וברכה. היא ודאי לא תקיף את מלוא ההערכה.

תתגמדה המילים ותקצר היריעה להביא לך מילות תודה, הערכה ואהבה.

על תשומת הלב האישית והחמה שנתת לכל אחד ואחד, מהמשפחה ולחברי הקיבוץ, ולכל החברים מסביב.

נזכור אותך לעד

אחובים - המשפחה.

אחותך - בלה איליאש

חת'ת

אשה, אמא, אחות ודודה מדהימה, אשר עס קשיים בריאותיים (שלה ושל בני משפחתה) במשך שנים התמודדה. למרות זאת אף פעם לא התייאשה, לא התלוננה, לא קיטרה ואפילו ידעה להקרין אופטימיות ושמחה מכל הסובב אותה!

מהחברים, מהמשפחה, מהעבודה, מציפי הכלבה, ומהעציצים והצמחייה שאותם שנים טיפחה.

באסתטיקה, ובחתימת תכשיטים לבגדים הייתה אלופה, כשהסגול היה הצבע אותו הכי אהבה.

במשך שנים רבות אירחה חברים, מתנדבים, ואת בני המשפחה, בחברתם נהנתה ולמענם עוגות טעימות אפתה.

גתית ידעה להסתגל לשינויים ולקבלם בהבנה ובאהבה. תמיד היה לה חשוב לעזור ולתרום לחברה וגם כשפיזית הוגבלה, ניסתה כמה שפחות על אחרים להיות מעמסה.